

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Dugo Selo, Ul. biskupa Augustina Kažotića 13

Poslovni broj: 32 P-180/2021-24

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, po sucu toga suda Lovri Tomičiću, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Kolaka, OIB 48376520275, iz Sesveta, Voćinska 4, kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Kovačić, odvjetnik u Sesvetama, Vugrovečka cesta 62, protiv tuženika PRIGORKA d.d.-u stečaju, OIB 44010339796, Sesvete, Ljudevita Posavskog 3, kojeg zastupa punomoćnica Maja Miljuš, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Šebetić i Partneri j.t.d., Zagreb, Ignjata Đorđića 6, uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika PHOENIX Farmacija d.o.o., OIB 36755252122, Zagreb, Ozaljska 95, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne i javne rasprave zaključene 13. rujna 2023., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 20. listopada 2023.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, koji glasi:
"Utvrđuje se da je Vlado Kolak iz Sesveta, Voćinska 4, OIB: 48376520275, vlasnik k.č. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište, površine 24647 m², što je tuženik PRIGORKA d.d. u stečaju sa sjedištem u Sesvetama, Ljudevita Posavskog 3, OIB: 44010339796 dužan priznati i trpjeti zemljišnoknjižnu provedbu ove presude, sve u roku od 15 dana".

II. Nalaže se tužitelju u roku od 15 (petnaest) dana naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 8.709,93 eur/65.624,97 kn¹.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 12. travnja 2021. ističe kako je tuženik u zemljišnim knjigama uknjižen kao vlasnik nekretnine i to: zk.č.br. 7247/5, u naravi Ulica Ljudevita Posavskog, površine 24647 m², u naravi zgrada, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3 Ulica Ljudevita Posavskog, površine 4990 m², u naravi dvorište Ulica Ljudevita Posavskog, površine 19657 m², sve ukupne površine 24647 m², sve upisano u zk.ul.br. 817 k.o. 325422, Sesvete Novo, uknjiženo pri Općinskom sudu u Sesvetama, Zemljišnoknjižni odjel Sesvete (ranije: k.č. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište, površine 24.647,00 m²). Tužitelj i tuženik su dana 12. lipnja 2001. sklopili Ugovor i Sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama, solemniziran od strane javnog bilježnika Ignaca Vugera iz Sesveta, Karlovačka ulica 2, pod posl.br. OU-0062/2002-1 (dalje: Ugovor). Navedeni Ugovor postao je ovršan dana 13. lipnja 2011. godine. U članku 2. Ugovora tuženik se obvezao dopustiti prijenos vlasništva u korist tužitelja, između ostalog i na nekretnini koja je predmet ovog postupka, i to radi osiguranja tražbine temeljem Ugovora o pozajmici i novčanom depozitu u ukupnom iznosu od 2.410.944,39 eur. Nadalje su člankom 3. Ugovora stranke suglasno utvrdile da nekretnina koja je predmet postupka prelazi u vlasništvo tužitelja potpisivanjem i solemnizacijom Ugovora, dok je člankom 5. ugovoreno da ukoliko tuženik ne ispuní osiguranu tražbinu da će se smatrati da je tužitelj postao punopravnim vlasnikom predmetne nekretnine. S obzirom na to da je predmetni Ugovor postao ovršan, budući da tuženik do dospijecu nije podmirio osiguranu tražbinu, u cijelosti je razvidno da je tužitelj postao punopravni vlasnik nekretnine koja je predmet ovog postupka. Slijedom navedenoga, tužitelj traži od naslovnog suda da na temelju odredbe čl. 119. i 120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima prihvati predmetni tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prije upuštanja u raspravljanje iznio prigovor da je tužitelj očito prenisko odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000.000 kn, a traži utvrđenje prava vlasništva na nekretnini, zgradi i dvorištu, ukupne površine 24647 m². Stoga predlaže da sud temeljem odredbe čl. 40. st. 3. ZPP-a, provjeri točnost naznačene vrijednosti te rješenjem odredi novu vrijednost predmeta spora. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, tužitelj traži utvrđenje prava vlasništva protiv tuženika, koji je dužan trpjeti zk provedbu predmetne presude. Na nekretnini na kojoj se traži utvrđenje prava vlasništva - zk. čest. br. 264/28 (sada 7247/5) - nalazi se objekt, trgovački centar neto korisne površine 13166,33 m², sa 250 etaža u vlasništvu 190 fizičkih i pravnih osoba. Ugovor i Sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva je sklopljen 12. lipnja 2001. godine, 4 godine nakon što je prodana većina etaža u Centru. Aneks Ugovora od 9. siječnja 2006. sklopljen je sa ciljem da se ispravi greška iz osnovnog Ugovora u kojem je stavljena cijela k.č.br. 264/28 (sada k.č. br. 7247/5). Aneks ima datum 9. siječanj 2006., a na istom nedostaje ovjera javnog bilježnika. Ovjera javnog bilježnika od 16. svibnja 2008. odnosi se na potvrdu da se radi o preslici izvorne isprave, a ne na ovjeru potpisa. U trenutku sklapanja Aneksa, 63 od ukupno 97 lokala iz Aneksa su imali svoje knjižne ili vanknjižne vlasnike, znači 2/3 lokala koji su u Aneksu, imaju svoje knjižne ili vanknjižne vlasnike. U prilogu dostavlja popis svih lokala na Centru. Smeđom bojom su označeni svi lokali koji su popisani u Aneksu ugovora, a crvenim su označeni vanknjižni vlasnici lokala. Ističe, da je Aneks

Ugovora od 9. siječnja 2006. godine ništetan. Naime, isti je potpisan od strane tužitelja za obje ugovorne strane. U slučaju sklapanja ugovora sa samim sobom bez posebne ovlasti, sudska praksa je zauzela shvaćanje da je takav ugovor ništetan. Prema ujednačenoj sudskoj praksi i Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-150/07) i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (PŽ-1412/05, PŽ-1651/03, PŽ-3542/07) radi se o odredbama prisilne naravi, pa je stoga posljedica povrede tih odredaba ništetnost takvog ugovora. Takav ugovor se smatra kao da nikad nije ni bio sklopljen i bez učinka je, a kako je nešto i ispunjeno po takvom ugovoru, mora se vratiti primljeno. Ništetnost je apsolutna što znači da se postupanje suprotno ovim odredbama ne može osnažiti (konvalidirati) naknadnim odobrenjem. Prema sudskoj praksi se ne radi o zabrani manjeg značenja. Posebna ovlast se mora tražiti prije poduzimanja radnje tj. sklapanja ugovora. Nadalje, tuženik predlaže da tužitelj dostavi dokaz da je svoju tražbinu radi čijeg osiguranja su sklopljeni navedeni akti, prijavio kao vjerovnik u stečajnom postupku. Ukoliko jest i ukoliko mu je potraživanje priznato, onda ovom tužbom on praktički traži dvostruko namirenje. Predlaže odbiti tužitelja s tužbom uz naknadu troška parničnog troška tuženiku.

3. Ovaj sud je na pripremnom ročištu 8. veljače 2022., s obzirom na istaknuti prigovor tuženika da je tužitelj očito prenisko naznačio vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari istu u smislu odredbe čl. 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22. i 114/22., dalje: ZPP) odredio u iznosu od 66.361,40 eur/500.000,00 kn.

4. Podneskom od 10. lipnja 2022. društvo PHOENIX Farmacija d.o.o. predložilo je da mu se omogući da sudjeluje u predmetnom postupku u svojstvu umješača na strani tuženika. U bitnome je istaknuo da je izvanknjižni vlasnik nekretnine u pisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišnoknjižni odjel Sesvete, k.o. 338796 Sesvete Novo, u zk.ul.br. 817, označenoj kao zk.čest.br. 7247/5, opisane kao zgrada, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, dvorište Ulica Ljudevita Posavskog, ukupne površine 24647 m2, povezano za 170.suvlasničkim dijelom: 20,57/10000 etažno vlasništvo (E-170, dalje: Nekretnina). U zemljišnim knjigama je u odnosu na navedenu Nekretninu kao vlasnik upisan tuženik PRIGORKA d.d. te je upisana zabilježba spora radi utvrđivanja prava vlasništva tužitelja Vlado Kolak protiv tuženika PRIGORKA d.d. Izložio je hodogram koji je prethodio izvanknjižnom stjecanju vlasništva Nekretnine:

- tuženik kao prodavatelj i Velebit K.M.S. d.d. kao kupac sklopili su dana 10. prosinca 1997. Ugovor o kupoprodaji, a kojim je tuženik prodao, a Velebit K.M.S. d.d. kupio Nekretninu,

- dana 11. prosinca 1997. su tuženik, Velebit K.M.S. d.d. i KB SESTRE MILOSRDNICE Zagreb, potpisale Ugovor o cesiji, a kojim ugovorom je Velebit K.M.S. u svrhu plaćanja kupoprodajne cijene iz Ugovora o kupoprodaji sklopljenog 10. prosinca 1997. prodavatelju, ovdje tuženiku, ustupio svoja potraživanja koja je imao prema KB SESTRE MILOSRDNICE,

- Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu od 10. ožujka 2000., broj Tt-00/197-2, društvo Velebit K.M.S. d.d. promijenilo je naziv tvrtke u MEDIFARM-VELEBIT d.d.,

- Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 24. studenog 2004., broj Tt-04/10959 društvo MEDIFARM-VELEBIT d.d. pripojeno je društvu PHOENIX

Farmacija d.o.o., a kojim pripojenjem je imovina pripojenog društva VELEBIT d.d. prešla na društvo preuzimatelja, ovdje umješača.

Stoga, umješač ima pravni interes za sudjelovanje u ovoj parnici, s obzirom da odluka donesena o meritumu stvari može utjecati na promjenu uknjiženog vlasnika Nekretnine u zemljišnim knjigama, odnosno na mogućnost upisa vlasništva izvanknjižnog vlasnika Nekretnine u zemljišne knjige.

5. Na pripremnom ročištu 4. srpnja 2022. ovaj sud je rješenjem prihvatio prijedlog društva PHOENIX Farmacia d.o.o. i dopustio istome da sudjeluje u ovom postupku u svojstvu umješača na strani tuženika.

6. Tijekom postupka sud je pregledao Izvadak iz zemljišne knjige stanje na dan 6. travnja 2021. (str. 4-100 spisa), Ugovor i sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama od 12. lipnja 2001. (str. 101-110 spisa), Popis uknjiženih vlasnika posebnih dijelova zgrade Millenium Centra (str. 123-126 spisa), Povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 130-136 spisa), Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-149/06 od 19. prosinca 2007. (str. 144-155 spisa), Aneks Ugovora i sporazuma o osiguranju i ispunjenju tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama od 12. lipnja 2001. (str. 158-164 spisa), Ugovor o kupoprodaji broj 197 od 10. prosinca 1997. (str. 172-179 spisa), Ugovor o cesiji od 11. prosinca 1997. (str. 180 spisa), Specifikaciju računa (str. 181 spisa), Djelomični povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 182-185 spisa), Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-123/2020-48 od 19. studenoga 2020., koja je postala pravomoćna 12. siječnja 2021., a ovršna 2. ožujka 2021. (str. 201-217 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Tonija Kolaka (str. 221 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Miška Bakovića (str. 222 i 223 spisa), Zapisnik sa sjednice nadzornog odbora Prigorka d.d. od 1. lipnja 2001. (str. 225 i 226 spisa), dopis Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-149/06-493 od 21. listopada 2022. (str. 229 spisa), Zapisnik sa rasprave u predmetu Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj K-517/16 od 13. srpnja 2017. (str. 233-236 spisa) i dopis stečajne upraviteljice tuženika Branke Malbašić od 12. prosinca 2022. (str. 243 spisa).

7. Nije izveden dokaz saslušanjem svjedoka Dražena Leljaka i Andreje Gazdek, budući da je tužitelj odustao od tih dokaznih prijedloga tijekom postupka. Nije izveden niti dokaz saslušanjem Nikole Krište, člana nadzornog odbora pravnog prednika tuženika, jer isti živi u inozemstvu pa bi izvođenje tog dokaza u znatnoj mjeri odužilo ovaj postupak, a izvođenjem tog dokaza ne bi se mogle utvrditi relevantne okolnosti, jer su iste u dovoljnoj mjeri razjašnjene temeljem izvedenih dokaza.

8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev u ovoj pravnoj stvari u cijelosti neosnovan.

9. Između stranaka nije sporno da su tužitelj u svojstvu predlagatelja osiguranja i pravni prednik tuženika društvo PRIGORKA d.d. u svojstvu protivnika osiguranja, sklopili 12. lipnja 2001. Ugovor i sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama (dalje: Ugovor).

10. Tim Ugovorom stranke su suglasno utvrdile postojanje tražbine predlagatelja osiguranja (ovdje tužitelja) prema protivniku osiguranja (ovdje pravnom predniku tuženika) u iznosu od 2.410.944,39 eur. Utvrđeno je i da je protivnik osiguranja dužan predlagatelju osiguranja isplatiti dugovanu tražbinu najkasnije od 12. lipnja 2011. Nadalje, je u tom Ugovoru protivnik osiguranja dao predlagatelju osiguranja dopuštenje da se izvrši prijenos prava vlasništva pobrojanih nekretnina na predlagatelja osiguranja.

11. Između ostalih nekretnina protivnik osiguranja dao je predmetnim Ugovorom dopuštenje predlagatelju osiguranja da se na njega izvrši prijenos vlasništva nekretnine upisane kao k. č. br. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište površine 24.647 m², a koja nekretnina je sada upisana kao zk. č. br. 7247/5 k.o. Sesvete Novo; Ulica Ljudevita Posavskog, površine 24.647 m².

12. Predmetnim Ugovorom je u čl. 3. određeno da pobrojane nekretnine pa tako i predmetna nekretnina potpisivanjem tog Ugovora prelaze u vlasništvo predlagatelja osiguranja (ovdje tužitelja).

13. Predmetnom tužbom tužitelj traži da se utvrdi da je on postao punopravni vlasnik predmetne nekretnine, budući da mu protivnik osiguranja nije vratio dugovani iznos.

14. Između stranaka je kao prvo sporna pasivna legitimacija, budući da je tuženik istaknuo da on nije jedini vlasnik predmetne nekretnine.

15. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu označenu kao zk. č. br. 7247/5 k.o. Sesvete Novo, u naravi Zgrada, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3 Ulica Ljudevita Posavskog Dvorište Ulica Ljudevita Posavskog, ukupne površine 24647 m² doista proizlazi kako na predmetnoj nekretnini ima cijeli niz upisanih suvlasnika, među kojima je i tuženik pa tuženik svakako nije pasivno legitimiran za cijelu nekretninu.

16. Međutim, unatoč tome ovdje treba sagledati i ostale prigovore tuženika koji se odnose na samu valjanost predmetnog Ugovora.

17. Naime, nije sporno da su tužitelj (u svojstvu predlagatelja osiguranja) i pravni prednik tuženika (u svojstvu protivnika osiguranja) 9. siječnja 2006. sklopili Aneks Ugovora i Sporazuma o osiguranju i ispunjenju tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama od 12. lipnja 2001. (dalje: Aneks).

18. U tom Aneksu stranke su precizirale koje točno nekretnine se temeljem Ugovora i tog Aneksa prenose u vlasništvo predlagatelja osiguranja (ovdje tužitelja).

19. Međutim, iz tog Aneksa razvidno je da je isti kao predlagatelj osiguranja potpisao Vlado Kolak te je isti i za protivnika osiguranja Prigorku d.d. u svojstvu direktora također potpisao Vlado Kolak.

20. Pravilno, tuženik u odgovoru na tužbu ističe da kod potpisivanja Ugovora sa samim sobom, je Vladi Kolaku bilo potrebno posebno odobrenje. Međutim, tužitelj tijekom postupka nije u spis dostavio bilo kakav dokaz da je imao posebno odobrenje

za sklapanje tog Aneksa pa je isti po pravnom shvaćanju ovog suda ništetan i ne proizvodi pravne učinke.

21. Nadalje, je sporna i valjanost samog Ugovora. Naime, sam tužitelj je tijekom postupka tvrdio da je na sjednici nadzornog odbora pravnog prednika tuženika dano odobrenje za sklapanje predmetnog Ugovora. Iz toga proizlazi kako nije sporno da je predmetni Ugovor pravni posao takvog značaja da je za sklapanje istoga svakako sukladno Statutu društva Prigorka d.d. bilo potrebno odobrenje nadzornog odbora.

22. Radi razjašnjenja te odlučne okolnosti izveden je na ročištu za glavnu raspravu 7. listopada 2022. dokaz saslušanjem svjedoka Tonija Kolaka i Miška Bakovića.

23. Svjedok Toni Kolak, brat tužitelja i bivši predsjednik nadzornog odbora društva Prigorka d.d. u bitnome je izjavio kako je on bio predsjednik nadzornog odbora negdje do 2006. Nakon što mu je predložen predmetni Ugovor izjavio je kako mu je isti poznat te da je društvo Prigorka d.d. uvijek poslovalo sukladno zakonu te da je nadzorni odbor za sve važnije poslove dao prethodnu suglasnost upravi društva. Svjedok je izjavio kako je odobrenje sadržano u točki 3. Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora. U odnosu na Aneks ugovora izjavio je također da mu je isti poznat te da je odobrenje za sklapanje istog također sadržano u odluci nadzornog odbora od 1. lipnja 2001.

24. Svjedok Miško Baković, koji je bio član nadzornog odbora društva Prigorka d.d. do 1998. ili 1999. godine u bitnome je izjavio je kako u vrijeme sastavljanja Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora 1. lipnja 2011. nije bio niti zaposlenik Prigorke d.d. niti član nadzornog odbora tog društva. Istaknuo je da je ta sjednica nadzornog odbora održana u hotelu Phoenix u Sesvetama i da je on u to vrijeme tamo išao na wellness te ga je tužitelj koji je tada bio većinski dioničar društva Prigorka d.d. zamolio da im se pridruži na sjednici nadzornog odbora. Pojasnio, je da je tada društvo Prigorka d.d. bilo u problemima i da je zaključak bio da je potrebna izgradnja nove tvornice pekarskih proizvoda te je tužitelj s obzirom na to da Prigorka d.d. nije bila kreditno sposobna došao na ideju da položi svoj novac. Naveo je da je tužitelj sa njime kao pravnikom razgovarao o različitim sredstvima osiguranja i o tome koja je razlika između fiducija i hipoteke. Nakon što mu je predložen predmetni Ugovor izjavio je da mu isti nije poznat, ali da je on upozorio tužitelja da treba ishoditi suglasnost nadzornog odbora, a da bi bilo dobro da ima i suglasnost skupštine društva. Izjavio je kako je tužitelj na toj sjednici nadzornog odbora 1. lipnja 2001. tražio suglasnost za sklapanje Ugovora. Nakon što mu je predložen i Aneks izjavio je kako mu isti nije poznat, ali da misli da je na samoj sjednici nadzornog odbora 1. lipnja 2001. sve unaprijed odobreno pa i sklapanje tog Aneksa.

25. Iz iskaza svjedoka Tonija Kolaka i Miška Bakovića po ocjeni ovog suda ne može se pouzdano utvrditi da li se 1. lipnja 2001. održala sjednica nadzornog odbora društva Prigorka d.d. i da li se na toj sjednici raspravljalo između ostalog o davanju suglasnosti za sklapanje predmetnog Ugovora.

26. Naime, iz preslike Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora Prigoraka d.d. od 1. lipnja 2001., koja je održana u Hotelu Phoenix u Sesvetama (str. 225 i 226), a

koju je tužitelj predao u spis na ročištu 7. listopada 2022. razvidno je da je ista potpisana isključivo od predsjednika nadzornog odbora Tonija Kolaka i ovjerena pečatom društva.

27. Taj Zapisnik nije potpisan od zapisničara Mate Križića, koji se izrijeком navodi kao Zapisničar i činjenica je da se radi isključivo o preslici za koju, s obzirom na osporavanje tuženika, nije moguće pouzdano utvrditi kada je ista nastala.

28. Ovdje je potrebno istaknuti da su odredbe o načinu rada i o odlučivanju na sjednicama nadzornog odbora Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne Novine" broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 125/11. i 152/11., dalje: ZTD) prisilne naravi te da je za valjanost odluke nadzornog odbora pretpostavka da su poštovane sve te prisilne zakonske odredbe prilikom donošenja odluke nadzornog odbora.

29. S obzirom na činjenicu da je odlučna okolnost u ovoj pravnoj stvari da li je na sjednici nadzornog odbora dano valjano odobrenje za sklapanje predmetnog Ugovora, ovaj sud zatražio je službenim putem od Trgovačkog suda u Zagrebu dostavu Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora društva Prigorka d.d. od 1. lipnja 2001., budući da se na Trgovačkom sudu u Zagrebu pod poslovnim brojem St-149/06 vodi stečajni postupak nad društvom Prigorka d.d.

30. Trgovački sud u Zagrebu obavijestio je ovaj sud dopisom od 21. listopada 2022. poslovni broj St-149/06-493 da se u tom stečajnom predmetu ne nalazi izvornik Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora društva Prigorka d.d. od 1. lipnja 2001.

31. Nadalje, je ovaj sud službenim putem zatražio izvornik tog Zapisnika od bivše stečajne upraviteljice društva Prigorka d.d. Branke Malbašić.

32. Stečajna upraviteljica Branka Malbašić obavijestila je dopisom od 12. prosinca 2022. ovaj sud da u arhivi tuženika ne postoji traženi dokument.

33. Slijedom navedenih utvrđenja, za ovaj sud proizlazi kako tužitelj tijekom postupka nije dokazao čak niti da je održana sjednica nadzornog odbora pravnog prednika tuženika Prigorke d.d. 1. lipnja 2001., a posebno nije dokazao da je nadzorni odbor pravnog prednika tuženika Prigorke d.d. doista na sjednici nadzornog odbora 1. lipnja 2001. dao upravi društva valjano odobrenje za sklapanje predmetnog Ugovora, tako da predmetni Ugovor kojim je tužitelj dao pozajmicu Prigorki d.d. temeljem koje mu se omogućuje prijenos prava vlasništva na nekretninama Prigorke d.d., nije valjan i po ocjeni ovog suda ne proizvodi pravne učinke.

34. Nadalje, tužitelj svakako nije imao valjano odobrenje za sklapanje Aneksa od 9. siječnja 2006. Neosnovani su navodi svjedoka Miška Bakovića da je to odobrenje sadržano u Zapisniku sa sjednice nadzornog odbora Prigorke d.d. od 1. lipnja 2001. Naime, kao prvo nije dokazano da je uopće dano valjano odobrenje čak i za sklapanje osnovnog Ugovora, kao što je to prethodno opisano. Međutim, pored toga potpuno je nerazumljivo kako bi se pet godina unaprijed moglo dati odobrenje za sklapanje Aneksa, kada se tada nije niti znalo da će se isti morati sklopiti, a pored toga u preslici Zapisnika sa sjednice nadzornog odbora od 1. lipnja 2001. ničime se ne spominje da se tužitelju daje izričito odobrenje za sklapanje Aneksa sa samim

sobom, tako da odobrenje za sklapanje predmetnog Aneksa svakako nije sadržano u Zapisniku sa sjednice nadzornog odbora od 1. lipnja 2001.

35. Slijedom navedenih, utvrđenja predmetni tužbeni zahtjev neosnovan je po ocjeni ovog suda iz više razloga.

36. Kao prvo uslijed osnovanosti istaknutog prigovora nedostatka pasivne legitimacije tuženika, budući da tuženik nije jedini vlasnik predmetne nekretnine. Nadalje, s obzirom na to da tužitelj nije dokazao postojanje valjanog odobrenja nadzornog odbora društva Prigorka d.d. za sklapanje predmetnog osnovnog Ugovora od 12. lipnja 2001., a iz provedenog postupka nedvojbeno proizlazi da je za sklapanje takvog Ugovora upravi društva bilo potrebno posebno odobrenje nadzornog odbora. Nadalje, je predmetni tužbeni zahtjev neosnovan i iz razloga što je svakako ništetan Aneks osnovnom Ugovoru od 9. lipnja 2006, budući da tužitelj nije imao odobrenje za sklapanje tog Aneksa sa samim sobom.

37. Nadalje, postoji još jedan razlog zbog kojeg je predmetni tužbeni zahtjev svakako neosnovan. Naime, iz Zapisnika Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-149/06 od 19. prosinca 2007. (str. 144-155 spisa) razvidno je između ostaloga da je tužitelju utvrđena tražbina II višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 17.720.441,27 kn, što znači da je njemu dana mogućnost namirenja u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom pa bi doista u slučaju prihvatanja predmetnog tužbenog zahtjeva postojala mogućnost da se tužitelj dvostruko namiri.

38. Slijedom svega navedenoga, odbijen je kao neosnovan predmetni tužbeni zahtjev (točka I. izreke presude).

39. S obzirom na to da je u cijelosti odbijen kao neosnovan predmetni tužbeni zahtjev, tuženik sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 155. ZPP-a, ima pravo na naknadu troška sastava odgovora na tužbu od 26. srpnja 2021. u iznosu od 995,42 eur prema Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22., dalje: OT), zastupanja na pripremnom ročištu 8. veljače 2022. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 9. t. 1. OT-a), sastava obrazloženog podneska od 9. veljače 2022. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 8. t. 1. OT-a), zastupanja na pripremnom ročištu 4. srpnja 2022. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 9. t. 1. OT-a), zastupanja na ročištu za glavnu raspravu 7. listopada 2022. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 9. t. 1. OT-a), zastupanja na ročištu za glavnu raspravu 8. prosinca 2022. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 9. t. 1. OT-a) i zastupanja na ročištu za glavnu raspravu 13. rujna 2023. u iznosu od 995,42 eur (Tbr. 9. t. 1. OT-a), Dakle, tuženik ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 6.967,94 eur pa kada se tome sukladno Tbr. 42 doda PDV po stopi od 25%, tuženik ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 8.709,93 eur/65.624,97 kn (točka II. izreke presude).

40. Umješač na strani tuženika nije podnio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

41. Ovaj sud nije smatrao potrebnim u izreci presude odlučivati o tužiteljevom zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka, jer je isti bespredmetan kada je u cijelosti odbijen kao neosnovan predmetni tužbeni zahtjev.

42. Sukladno odredbi čl. 48. Zakona o uvođenju eura, kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne Novine", broj 57/22) u vezi s čl. 43. istog Zakona, u izreci presude dvojno je iskazan iznos dosuđenih troškova parničnog postupka, odnosno taj iznos iskazan je u eurima i u kunama uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450.

U Dugom Selu 20. listopada 2023.

Sudac
Lovro Tomićić

Dokument je elektronički potpisan:
Lovro Tomićić

Vrijeme potpisivanja:
20-10-2023
12:36:51

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U ŠESVETAMA
2.5.4.97*dncc115841544852203732363331353637983308
OU=Signature
S=Tomićić
G=Lovro
CN=Lovro Tomićić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva istovjetna primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po odvjetniku Zlatku Kovačiću uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
- tuženiku po odvjetnici Maji Miljuš
- umješacu

Broj zapisa: 9-3085e-733a6

Kontrolni broj: 04a75-a1d9f-62df0

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lovro Tomičić, O=OPĆINSKI SUD U SESVETAMA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.